

Stensballe: Dette Lovforslag maa jo opfattes som et ganske nødvendigt Led blandt de Foranstaltninger, der i alle allierede Lande træffes for at fjerne Grundlaget for nye Overgreb fra japansk og navnlig fra tysk Side. Dets Hovedformaal er da ogsaa at sikre Landet mod tysk og tyskkontrolleret Kapitalindflydelse ved at konfiskere saavel japansk som tysk, fjendtlig Ejendom. Ogsaa for Frigørelsen af vore Tilgodehavender i England er Gennemførelsen af dette Lovforslag af væsentlig Betydning. Naar en saadan Lov er gennemført, er der Sikkerhed for, at eventuelle tyske Værdier blandt disse Tilgodehavender ikke kan komme Tyskerne til gode.

Principielt bestemmes det i Lovforslaget, at alle Værdier tilhørende Tyskland, tyske Statsborgere m. fl. konfiskeres til Afdrag paa Danmarks Tilgodehavende i Tyskland. Det er jo meget haarde Bestemmelser over for private Personer, men derfor findes der ogsaa i Lovforslaget Adgang til Dispensation, hvorved der kan ske Undtagelser over for tyske Statsborgere, der har vist sig absolut loyale, og over for statsløse, som sidst har haft tysk Statsborgerret. Denne Bestemmelse faar jo navnlig Betydning for Sønderjyllands Vedkommende, saa statsborgerligt blandet som Befolkningen der er. Det forekommer mig ogsaa at være en Nødvendighed, for at vi kan vedtage dette Lovforslag, at saadanne Bestemmelser bliver gennemført, for at ikke alt for mange uskyldige skal blive ramt. Jeg skal her navnlig henlede Opmærksomheden paa danskfødte Kvinder, som ved Giftermaal er overgaaet til tysk Statsborgerskab, og som har Værdier her i Landet, og paa tyske Statsborgere, der har været her i Landet og virket som Danske i lang Tid og har søgt dansk Statsborgerret, som de af forskellige Grunde ikke har kunnet faa. Men naturligvis maa de, der har staaet paa Fjendens Side, rammes af Loven.

Lovforslaget har været underkastet en meget grundig Udvalgsbehandling i Folketinget, baade hvad angaar de principielle Spørgsmaal om Lovforslagets Forhold til Folkeretten og Grundlovens § 80, og hvad angaar dets Enkeltheder. Disse har været grundigt gennemdrøftede, og der er blevet foreslaaet forskellige Ændringer, der, saa vidt jeg har forstaaet, er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting. Jeg tror, at der blandt disse Ændringer er mange Forbedringer — og her er Tale om baade Lempelser og Skærpelser. Da Lovforslaget nu skal henvises til et Landstingsudvalg, skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa

Enkeltheder, men tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Det er ikke noget godt Tidspunkt til Forelæggelse af et Lovforslag som dette for Landstinget. Vi er nu inde i den Periode af Aaret, hvor det efter dansk parlamentarisk Sæd og Skik ryger med Lovforslag fra den ene Ende af Bygningen til den anden, og derfor kunde jeg have ønsket, at et saa indgribende Lovforslag var fremkommet paa et andet Tidspunkt, men det er der ikke noget at gøre ved. Jeg erkender naturligvis, at et Lovforslag som dette ogsaa skal gøres relativt hurtigt færdigt, fordi det her drejer sig om Kapitalinteresser og selvfølgelig ogsaa om Erhvervsinteresser for de paagældende, som er Tvivl underkastet.

Jeg er ganske enig i de Bemærkninger, som er gjort, ikke mindst af det ærede Medlem Hr. Steincke, om, at det er et Lovforslag, der berører dansk Mentalitet stærkt, fordi vi af Naturen er humane, og jeg er ogsaa ganske enig i, at de Ændringer, der er blevet gennemført i det andet høje Ting, er rimelige og gør Lovforslaget mere tiltalende end det oprindelige Forslag. Men selv om dets Bestemmelser forekommer os at være haarde for mange Mennesker, maa vi jo ikke glemme, at det er Tyskere, vi har med at gøre. De Mennesker har ikke haft den samme humane Indstilling som vi. Det er et Folk, der gennem Generationer er opdraget til noget ganske andet, end vi Danske heldigvis er det.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, saa meget mindre som det vil være muligt i Udvalget at tale mere indgaaende om disse Forhold. Jeg skal blot nævne en Ting, som jeg har tænkt paa — det drejer sig om Dispensationsbestemmelserne. Der omtales et Sted i Folketingsudvalgets Betænkning Mennesker, som har Udsigt til at faa Indfødsret inden for en overskuelig Fremtid. Det forekommer mig, at navnlig de Personer, der har søgt dansk Indfødsret i Tiden efter 1933, da Tyskland virkelig begyndte at skifte Kultur, bør komme i Betragtning, naar Talen er om at give Begunstigelser.

Der er et Spørgsmaal, jeg kunde have Lyst til at stille den højtærede Handelsminister — om det besvares her i Salen eller i Udvalget er mig ligegyldigt. Det drejer sig om Brødrevenighedens Ejendele; Brødrevenigheden er jo et Trossamfund, men er dets Medlemmer Herrnhuter, Tjekkoslovakker, eller er det Tyskere? Eller hvad